

இலங்கையில் வாழும் என் தமிழ்த் தோழி

தோழினின் கடிதம் கண்டேன்
துவண்டது நெஞ்சம் | ஜயோ
ஈழவர் நாட்டில் நீயும்
இன்புறுங் கணவர் தாழும்
ஆழியார் அலைகள் மோத
அழிவதை எண்ணூங் காலை
பாழுமித் தமிழர் நாட்டின்
'பாப'த்தை நினைக்கின் ரேன்யான் |

படைகொண்டு மோதி வென்ற
பாண்டியர் ஈழ நாட்டில்
விடைகொண்டு திரும்பி டாமல்
வேறுன்றி நின்றி ருந்தால்
கடைசாலிக் குதிக்கு மிந்தக்
காடையர் வாழ்க்கை நின்று
நடைதேய்ந்து போயி ருக்கும்;
நம்மவர் செய்தா ரில்லை |

இலங்கையை வென்ற பின்னர்
இராசரா சனுமதி ரும்பி
இலங்கிடும் சோழ நாட்டிற்கு)
என்வந்தான் ? ஈழ மண்ணில்
துலங்கிடும் கொடிஎந் நானும்
சோழரின் கொடியே யாக
விளங்கிடச் செய்தி டாமல் !
விட்டனன் ! தவறே செய்தான் |

பிடித்ததை விட்டார்; நம்மைப்
பிடித்தவர்க் கடிமை யானார் !
கெடுத்தனர் முன்னோர் ! அந்தக்
கீழ்மையால் புவியெ லாமும்
படுத்தனன் தமிழன் ! அந்தப்
பாவிகள் செய்த ‘பாவம்’
அடுத்தநம் தலைமு றைக்கும்
அவதியைத் தந்த தன்றோ ?

எங்கெங்கோ போனான்; “வெற்றி
ஏறுநான்” என்றான் ! இன்று
அங்கங்கே தமிழ் ரெல்லாம்
‘அவன் வேறு நான்வே ரெ’ன்றார்
சிங்கம்போல் முன்னோன் சென்றான்;
தீப்பசிக் குணவு தேடி
அங்கெல்லாம் இன்னோன் சென்றான்;
அடங்கினன், ஒடுங்கி மாண்டான்.

எல்லோர்க்கும் வாழ்வ ஸித்த
இளித்தவாய்த் தமிழர் நாடு
நல்லதோர் குணத்தி னால்தான்
நவிந்தது ! ஈழ நாட்டில்
கல்லார்க்கும் கல்வி தந்த
கனித்தமிழ் மொழியும் இன்று
புல்லோரம் தலையைத் தூக்கிப்
‘போகவா வரவா’ என்னும் !

தங்கமே ! ஈழ நாட்டார்
தாய்மொழி அழிப்ப தற்குப்
பொங்குவ தெழுதி யுள்ளாய்
பொறுமினேன் படித்த போது !
இங்கென்ன வாழ்வு ? தூய
எழில்மொழி வெட்டிச் சாய்க்க
இங்குள்ள தமிழ் னேதான்
எழுகின்றான் கொடுவாள் தூக்கி;

செல்வமே ! “சிங்க நாட்டார்
சிந்தையைக் கலைப்ப தற்கு
வல்லவர் நேரு என்றும்
வழிஅவர் சொல்வா ரென்றும்
எல்லோரும் நம்பி யுள்ளார்”
என்றுநீ எழுதி யுள்ளாய் !
சொல்லாதே ! உலகஞ் சுற்றும்
சூராக்கு இதுவா வேலை !

அரசியின் விருந்தும், பண்டா
அமைச்சனின் தோனும், ‘லோக’
அரசியல் பேச்சும், பெண்கள்
ஆட்டமும், கீதம் பாடும்
சரசியின் சிரிப்பும், எங்கும்
சல்லாபக் கூத்தும் கண்டு
வருபவர்க் குன்து அன்னை
வாழ்ந்தென்ன மடிந்தா லென்ன !

அவர்பெரும் மன்னர் ! இன்று
அணுகுண்டே அவர்த வைமேல் |
அவர்உன்னை நினைப்ப தற்கு
அத்தனை சிறியா ரல்லர் !
அவர்வீட்டு மாடு கன்போல்
அலைப்புறும் தமிழ் னன்றி
எவர்உன்னை நினைப்பார் ? சொந்த
இரத்தந்தான் பேசும் கண்ணே

தொட்டிலில் துயிலும் போதும்
தோள்வைத்துக் கொஞ்சம் போதும்
வட்டிலில் உண்ணும் போதும்
மார்மீதில் தவழும் போதும்
கட்டிலில் மனைவி யோடு
காதலுக் கனுப்பும் போதும்
மட்டிலா மகிழ்வு நல்கும்
மகனென்ற இரத்த பாசம் !

அடுத்தவீட் டம்மா ஞக்கு
அதைப்பற்றிக் கவலை ஏது !
படுத்தவன் எழுந்தா வென்ன ;
பாடையில் போனா வென்ன !
நடுத்தரு நின்றா வென்ன !
நாளெலாம் அலைந்தா வென்ன !
எடுத்ததோர் திருடன் விட்டு
ஏங்குவார்க் கழுவ துண்டோ !

குன்றத்தின் உச்சி யேறிக்
 கொடும்புலி பாம்பு கொன்று
 அன்றந்த இலங்கை நாட்டை
 ஆக்கினான் உனது பாட்டன்
 இன்றந்த நாட்டில் நீயும்
 என்தமிழ்த் தோழர் தாழும்
 நன்றிகொன் றாள்வோ ராலே
 நலிவுற நேர்ந்த தென்றால்

 என்னயான் சொல்வேன்; வாழும்
 இருபது லட்சம் பேரும்
 என்னவர்! எனது முச்ச
 இழைபிரித் தெடுத்த பாகம்!
 அன்னமே வருந்த வேண்டாம்!
 ‘அழிவது தமிழே’ என்று
 சொன்னவர் அழிய மாறு
 துவக்குக் போரை! வெல்வோம்!

குருதியே ஓடி னாலும்
 குடல்நினம் சிதைந்த போதும்
 பரிதியின் மாலை வண்ணம்
 படைத்தது மண்ணென் றாலும்
 வருதுயர் தமிழுக் கென்றே
 ‘வாழிய’ பாடல் பாடி
 உறுதியில் இறங்கு! வெற்றி
 உனக்கிது இயற்கை வேதம்!

மொழியின்றி விழிக ஸில்லை
முச்சில்லை பேச்சு மில்லை !

கழிசடை உடமை யாளர்

கருவிலே கயமை தோய்ந்தோர்
இழிமொழி வீசி னாலும்
எடுப்பிடி வேலை செய்து
அழிவுனக் கீந்த போதும்
அஞ்சிடேல் பண்பு குன்றேல் !

நாமெல்லாம் தமிழ் மக்கள்

நமக்குநாம் பாது காப்பு !

நாமெல்லாம் அழிவ தால்ழூர்

நாட்டினர் வாழ்வா ரென்றால்
நாமெல்லாம் வாழ்வ தற்கந்

நாட்டினர் அழிதல் நீதி !

நாமெல்லாம் அழிந்து எந்த

நாடிங்கு வாழும் ! பார்ப்போம் !

தமிழர்கள் கெடுவ தொன்றே

தரணியின் முறையா ? தூய
அமிழ்தொழித் தரக்கர் கூட்டம்

ஆள்வது சரியா ? இல்லை !

தமிழுக்கும் தமிழ் ருக்கும்

தடைபோடும் வெறியர் தம்மை
இமைவேறு கண்கள் வேறாய்

இருநூறு துண்டங் காண்போம் !

அங்குநீ போர்து வக்கு !
அடுத்தபோர் தமிழர் நாட்டில் |
இங்குநம் மொழியைத் தாக்கும்
இந்திக்குப் பாடை கட்டி
ங்கொடும் பறைமு ழக்கி
சட்டியில் கொள்ளி தூக்கி
அங்குல எலும்பு கூட
அகப்படா தழிப்போம் ! உண்மை |

தென்னவர் இந்தி கற்கச்
செப்புவோன் தமிழ னல்லன் |
அன்னயை வடவர் கூடி
ஆக்கிய கருவே அன்னான் |
சின்னதோர் இடையாய் ! உன்னனச்
சிங்களம் படிக்கச் சொன்னால்
அன்னவர்க் கிடையே சொல்லு
ஆம்; இது தமிழ ரத்தம் |